

[Kjeld Olesen.]

tiet, efter at det er kommet i opposition, været negativt? Har vi siddet passive i dette udvalg? Det kan lyde meget ubeskedent, når jeg nu siger, at det er socialdemokratiet, som har trukket det store læs i dette udvalgsarbejde. Det var socialdemokratiet, der foreslog, at vi gik ud i marken og undersøgte tingene; det er socialdemokratiet, der har stillet en lang række spørgsmål for at få tingene afklaret, og det er en forbavsende passivitet, vi har set udvist fra regeringspartierne medlemmer af udvalget. I en stille stund af og til kan man gøre sig den tanke: hvad ville egentlig være sket, om man ikke havde socialdemokratiet med de spørgsmål i udvalget? Hvis det var regeringspartierne, der kørte det igennem blot på den lille indsats, man gjorde, ville der ikke have været tale om en forsvarlig behandling af så stort et problem — tværtimod.

Man har bebrejdet os, har jeg set, at vi har stillet spørgsmål. Man har sagt, at det er taktik, at vi er ude på at forhale det hele. Det er egentlig ganske fantastisk, at man skal bebrejdes, at man lægger for megen energi i et sådant stykke arbejde. Jeg beder om, at man husker, at vi skal ændre en lov, der har sine forudsætninger i 1950erne. Der er sket en del siden 1950erne, og derfor må meget undersøges. Derfor synes jeg, det er glædeligt at se, at det radikale venstres medlemmer på det sidste også er begyndt at stille spørgsmål; det synes jeg er positivt.

Bl. a. har det radikale venstre sammen med os rejst spørgsmålet om at få tjenestetiden nedsat med virkning så hurtigt som overhovedet muligt — noget, der igen, ved vi, også smitter af på militærnægterne. Regeringen har bebudet en nedsættelse af tjenestetiden til 12 måneder. Af hensyn til de unge, der skal ind, af hensyn til deres arbejde og mange andre ting, må det være vigtigt, at den officielle meddelelse kommer snart. Vi ved, at der foreligger en plan for, hvordan man kan praktisere det, gående ud på, at man kan starte så småt fra juli i år og lade det virke med fuld kraft fra januar 1970. Vi skal ikke her i folketinget vedtage nogen lov i den forbindelse. Det er et administrativt spørgsmål; forsvarsministeren har beføjelser til at fastsætte tjenestetidens længde. Derfor rejste det radikale venstre

og vi i udvalget spørgsmålet: hvornår sker der noget? Vi fik i går eftermiddags svaret, og man må sige et ganske overraskende svar. Det hedder i dette svar, at en sådan nedsættelse kun kan ske i forbindelse med en ny lov. Det siges ordret, at den praktiske gennemførelse er udarbejdet på grundlag af det fremsatte lovforslags bestemmelser om styrkemålene for og organisationen af vort fremtidige forsvar. Ja men i forslaget er styrkemålene angivet til nøjagtig det samme som i den lov, der gælder. Ifølge forslaget er det sådan, at værnscheferne stadig skal have med uddannelsen at gøre. Endvidere siger forsvarsministeren meget rørende, synes jeg, at han tilmed føler sig bundet af 1960-loven og dens bemærkninger — altså det, som til sammen udgør forliget.

Den samme uselviske indstilling og forpligtelse over for et forlig synes jeg egentlig ikke forsvarsministeren eller regeringen som sådan havde, da vi i februar skulle til at drøfte forsvaret. Da var der ikke tale om, at man følte sig vældigt forpligtet af et forlig fra 1960. Der var tale om, at man bag lukkede døre traf beslutninger, kom med en færdig beslutning og sagde: her er den! og blæste på, at man havde et hensyn at tage til en forligspartner. Når jeg derfor nu skal læse disse rørende bemærkninger i svaret, tror jeg, jeg vil tillade mig at tage en rød blyant og strege dem ud som bemærkninger, der er ganske irrelevante, når vi skal diskutere de konkrete ting.

Hertil kommer, at forsvarsministeren ikke skal føle sig bundet af et forlig, i hvert fald ikke i forhold til socialdemokratiet. Ministeren skriver også et sted, at en ændring kun er mulig, hvis alle fire partier giver tilslutning. Ja men der er formentlig tilslutning. Så vidt jeg kan se, går alle fire partier ind for 12 måneder. Hvad er det for et parti, som ikke kan give sin tilslutning? Jeg har offentligt for nylig, da jeg udtalte mig om dette med, at man vil forbinde nedsættelse af tjenestetiden med kravet om nu at gennemføre en ny forsvarslov, betegnet det som værende en uhørt pression, og det blev forsvarsministeren temmelig, jeg vil ikke sige vred, men bedrøvet over og kom med nogle udtalelser i Berlingske Tidende herom. Jeg vil gerne have lov til med fornyet styrke at sige, at jeg finder det svar, vi fik i går, en uhørt politisk pression. Jeg finder, at der